

מדת בדרך

שיעור חזק היומי בדרך קצרה

לעי"נ ר' בנימין בר יוסף קצואר
זצ"ל
הנחצות טל' 0548449853 או מייל
MABADAF12@GMAIL.COM

גליון 44 פרשת שלח תשע"ג

עירובין פד-צ

לסמוך על הפת שעל השולחן לעירוב, ויש אומרים לשיתוף, ואומר רבה שבמסובים בבית מעיל לעירוב ומסובים בחצר מועיל לשיתוף, ואביי מוכיח מהמשנה שעירובי חצרות בחצר ושיתופי מבואות במבוי, ואינו כפשוטו כי הרי נאמר במשנתנו שלא מועיל נתינת עירוב בבית שער אלא הכוונה שהעירוב בבית שבחצר והשיתוף בחצר שבמבוי. ר' יהודה אומר שאם יש תפיסת יד בעה"ב אינו אוסר ודוגמא לכך חצירו של בוניס שמשאל כלים לשוכרי הבתים בחצירו, ופעם בא בנו לרבי ואמר רבי שיפנו מקום לבן ק' מנה

דף פו ובא אחר ואמר פנו מקום לבן ר' מנה, ור' שמעאל בר' יוסי אמר לרבי שאביו של זה יש לו אקף ספינות בים, ואלף עירור ביבשה, ואמר רבי לר' ישמעאל שכשתגיע לאביו אמרו לו שלא ישלח בנו שוב בבגדים שאינו נראה בהם עשיר כל כך. רבי היה מכבד עשירים וכן ר"ע, כמו שדרש רבא בר מרי על הפסוק ישב עולם לפני אלוקים חסד ואמת מן ניצורוהו שמת העולם מתישב לפני ה' כשעשירים גומלים חסד ושומרים על העולם, רבה בר בר חנה אומר שיתד של מחריש נקרא תפיסת יד, ואצל שמואל שנו שדבר הניטל בשבת אוסר ודבר שאינו ניטל בשבת אינו אוסר, וכן שנו בברייתא שפירות טבל או עשית וכל דבר שאינו ניטל בשבת אינו אוסר. **משנה** לר"מ המניח ביתו והלך לעיר אחרת אוסר בין נכרי בין ישראל, ולר' יהודה לא אוסר, ולר' יוסי נכרי אוסר וישראל לא, שאינו בא בשבת, ולר"ש אפילו הלך באותה העיר לביתו אוסר שהסיח דעתו מלבא בשבת. **גמרא** רב פסק כר"ש ודוקא ביתו אך אם הלך לבנו אוסר כי חוזר לביתו, כמו שאומרים נבח בך כלב כנס והיינו שאם החתן נובח יכול לבא בכל אופן, אך אם נבחה בו כלבה נקבה, והיינו כלתו צא. **משנה** לא ממלאים מבור שבין ב' חצירות אלא אם עשו ביניהם מחיצה של י' טפחים, בין מלמטה או מתוך אוגנו של הבור, ורשב"ג אומר שלב"ש צריך מחיצה מלמטה, ולב"ה מספיק על שפת הבור, ור' יהודה אומר שמספיק אפילו כותל שביניהם אף שאינו נכנס לחלל הבור. **גמרא** רב הונא מבאר שלמטה של ב"ש ממש וכן למעלה של ב"ה ממש, אך בתוך הבור, ורב יהודה מבאר שלמטה בתוך המים בקרקע הבור ולמעלה על המים, ורבה בר רב חנן שאל מה ההבדל בין למטה שלא מועיל לב"ה כי המים מתערבים על המחיצה א"כ גם למטה מהמים מתערבים המים, אמר אביי שאם המחיצה בקרקע הבור אמר ר' חייא שלכו"ע צריך שיראו ראשי הקנים טפח מעל המים, ועוד שאל שרב יהודה אמר למעלה מהמים ולמעלה ממש לא, כי מתערבים המים וגם למעלה מהמים מתערבים המים, אמר אביי שר' יעקב קרחינאה אמר שלכו"ע צריך שישקע ראשי קנים במים טפח, ומה שאמר רבי יהודה שקורה ד' מתירה בחורבה, ור"נ הוסיף שקורה ד' מתירה במים **עמוד ב'** ואף שהדלי הולך מצד לצד, אלא חכמים שערו שהדלי לא הולך יותר מד' טפחים, ואף שתחת קורה מתערבים המים, הקילו חכמים במים כמו ששאל רב טבלה את רב אם מועיל מחיצה תלויה בחורבה ואמר רב שמחיצה תלויה מועילה רק במים שהקילו חכמים במים. ר' יוחנן אמר שר' יהודה בשיטת ר' יוסי שמועיל מחיצה תלויה אף ביבשה, שכתוב בסוכה המשלשל דפנות מלמעלה למטה אם גבוה ג' מהארץ פסולה, ומלמטה למעלה אם גבוה י' כשירה, ולר' יוסי אף מלמעלה למטה אם היא י' טפחים כשירה, ויש לחלק שר' יהודה היקל רק בעירוב דרבנן ולא יקל לענין סוכה, או שר' יוסי מיקל בסוכה שזה איסור עשה ולא יקל בעירוב ששבת זה איסור סקילה, והערב שבעשה בצפיורי זה לא לדעת ר' יוסי שאל לדעת ר' ישמעאל בנו, שרשב דימי אמר שפעם שכחו להביא ס"ת מבעוד יום ולמחרת פרסו סדין על העמודים והביאו ס"ת וקראו בו, ואמנם אין לפרוס סדינים בשבת שלא עושים לתחילה מחיצות עראי, אלא שמצאו סדינים פרוסים מע"ש והביאו ס"ת וסמכו על מחיצה תלויה לענין שבת. רבה אומר שגם ר' חנניא בן עקיבא סובר כר' יהודה, שהוא אומר שגזוזטרא שיש בה ד' אמות על ד' אמות,

דף פז שיכול לחקוק בה ד' על ד' ולמלאות ואביי אומר שר' יהודה התיר שאומרים גוד אחית המחיצה אך לא שכופפים ומורידים המחיצה, ומה שר' חנניא התיר זה רק בימה של טבריה שיש לה אוגנים ועיירות וקרפפות מקיפים אותה אך בשאר ימות לא יקל, אביי אומר שלדברי ר' חנניא אם היתה סמוכה לכותל פחות מג' טפחים צריך שארכה יהיה ד' אמות ורחבה י"א ומשהו, לכפוף טפח ולהוריד י' טפחים, ואם היא זקופה צריך שגובהה יהיה י' טפחים ורחב ד' טפחים ועוד ב' משהו, ורב הונא בר רב יהושע הוסיף שאם היא עומדת בקרן זוית צריך שגובהה יהיה י' טפחים וב' משהו, ומה שאמר ר' חנניא בברייתא שצריכה ד' על ד' מדובר כשהיא עשויה כמדוכה ללא דפנות לידה. **משנה** אמת המים שעוברת בחצר מותר למלאות ממנה רב אם עשה מחיצה י' טפחים בכניסה וביציאה, ור' יהודה אומר שהכותל שעליה נחשב כמחיצה והיה מעשה שבאמה של אבל מילאו ממנה על דעת הזקנים, אמרו לו חכמים שלא היה בה כשיעור כרמלית עומק י' ורחב ד'. **גמרא** אם עשו מחיצה לאמת המים בכניסה ולא ביציאה או ביציאה ולא בכניסה לא ממלאים אלא א"כ עשו גם בכניסה וגם ביציאה, ור' יהודה סובר שמספיק הכותל שעליה והיה מעשה באמת המים שבאה מאבל לציפורי ומילאו ממנה בשבת ע"פ הזקנים ואמרו לר' יהודה שלא היתה עמוקה י' ורחבה ד' וישנה ברייתא שאמת המים העוברת בין החלונות, יכול לשלשל דלי

דף פד לכאורה מה שכתוב במשנה מרפסת הכוונה לעלייה, וקוראים לה מרפסת כי עולים דרכה לעלייה, וא"כ רואים שכשלאחד בשלשול ולאחד בזקירה נותנים לזה שבשלשול, ויש לומר כדברי רב הונא שנותנים לאלו הדרים במרפסת, אך מה שכתוב בהמשך שפחות מ"י לבני החצר, ולכאורה זה כמו לזה ולזה בפתח שנותנים לשניהם, ויש לומר שנותנים אף לחצר ואסורים ללא עירוב, וכך מסתבר שכתוב בסופא שברחוקה גם גבוה י' טפחים זה שייך לחצר, ולא יתכן שמוותר כי יש רשות לשניהם, אלא הכוונה אף לחצר ושניהם אסורים י' למרפסת ופחות מ"י לחצר, מבאר רב שחוליית הבור או הסלע הגבוהים י' למרפסת ופחות מ"י לחצר, מבאר רב הונא שהכוונה למי שדר במרפסת עצמה, ובבור לרב יצחק בר רב יהודה מדובר במלא מים ואף שנחסרים המים, כיון שכשהוא מלא מותר מותר גם כשחסר, אך יש לדחות שאם חסר אסור נגזור גם במלא שמה יחסר, ומבאר אביי שמדובר במלא פירות, ואף שנחסרים יש לומר שמדובר בפירות טבל ולא לוקחים מהם בשבת ולכן כתבו שזה דבר ללא שימוש כמו סלע, וכתבו בור לחדש שלא נאמר דוקא סלע מותר אך בבור נגזור שמה יחסר אם יהיו פירות מתוקנים, ואין להקשות מברייתא שאנשי חצר ועלייה ששכחו ולא עירבו, אנשי חצר משתמשים ב' התחתונים ואנשי עלייה משתמשים ב' העליונים שזו שהוא תוך י' שייך לחצר ויותר מ"י לעלייה, ומה שבאמצע לכאורה אסור ור"נ מעמיד שהעלייה גבוהה י"ט ויוצא זיו למטה מ"י, ולחצר זה כפתח ולעלייה זה רק שימוש בשלשול ולמעלה מ"י לעלייה זה פתח, ולחצר זה רק שימוש בזריקה, **עמוד ב'** ואין להוכיח מהמשנה לקמן שהיו ב' גזוזטראות אחת מעל השניה ועשו מחיצה עם נקב לעלייה ולא לתחתונה שניהם אסורות ללא עירוב, ולתחתונה השימוש הוא בשלשול וזריקה ולעלייה רק בשלשול וק"ו במקרה שלאחד בשלשול ולאחד בזריקה שאסורים, ורב אדא בר אהבה מבאר שמדובר שבאים בני התחתונה למלאות דרך עליונה ולכן לשניהם זה בשלשול, ואביי מבאר שהם נמצאים תוך י' אחת לשניה לא רק אם עשו מחיצה לתחתונה ולא לעלייה שאסורים שכיוון שהם תוך י' אסורים אחד על השני אלא אפילו עשו לעלייה ולא לתחתונה ולעלייה זה יותר נבחת וא"כ ניתן למי שזה נבחת קמ"ל שאסורים אחד על השני כיון שהם תוך י', כמו שאמר ר"נ בשם שמואל שגג הסמוך לרה"ר צריך סולם קבוע להתירו ולא מספיק סולם עראי כיון שהם תוך י' אחד לשני אסורים זה על זה, ורב פפא דוחה ששמואל דיבר כשרבים מכתפים עליו את כובעיהם וסודרים, ולכן אסורים עליהם.

דף פה רב יהודה אמר בשם שמואל שאם יש בור בין ב' חצירות ורחוק מכותל זה ד' וכן מהכותל השני, כל אחד מהם מוציא זיו כל שהוא וממלא, ורב יהודה אומר שמספיק קנה להיכר, אביי אמר לרב יוסף שדברי רבי יהודה הם לשמואל, כי רב סובר שאין אדם אוסר על חבירו דרך אויר, ור"נ אמר בשם שמואל שגג הסמוך לרה"ר צריך סולם קבוע להתירו, אך ניתן לבאר כרב פפא שהם משתמשים שם להניח כובעים וסודרים ואין לומר לדברי שמואל שכל אחד מוציא זיו כל שהוא למלאות ומשמע שאם לא הוציא אסורים כי אדם אוסר על חבירו דרך אויר, ואין לומר שרב דיבר על ב' גזוזטראות אחת מעל השניה ועשו מחיצה לעלייה ולא לתחתונה שניהם אסורות עד שיערבו ורב אמר שזה דוקא בסמוכה ואם היא מופלגת ד' עליונה מותרת ותחתונה אסורה, אך ניתן לומר שכיון שלאחת השימוש בזריקה ושלשול ולשניה זה רק שלשול נותנים לזה שבשלשול כי זה כמו לאחת בזריקה ולאחת בפתח, אלא ממה שר"נ אמר בשם רב שאם יש ב' בתנים וגי' חורבות ביניהם אחד משתמש בסמוכה לו בזריקה וכן השני והאמצעי אסור. **עמוד ב'** וכשרב ברונא אמר את זה שאל ר"א האם רב אמר כך, אמר לו כן, אמר לו הראה לי אכסנייתו והגיע אליו ואמר לו הרי אמרת שכשלאחד בשלשול ולאחד בזריקה שניהם אסורים, אמר לו רב שבגי' חורבות לא מדובר שעומדים כשורה אלא שעומדים במשולש כחצובה, ולכן השנים החיצונים מותרים והאמצעי אסור כי הם אסורים עליו רב פפא אמר שלכאורה שמואל לא סובר כרבי יוחנן שמקום שאין בו ד' על ד' מותר לבני רה"ר ורה"י לכתף עליו אך לא יחליפו, וחילק רבא שברשויות דאורייתא לא החמירו אך ברשויות דרבנן עשו חיזוק לדבריהם יותר משל תורה, ורבינא שאל שרב עצמו אסר לזרוק בבי' בתים מבי' צידי רה"ר מזה לזה ושמואל התיר, ורבא אמר שרב אסר רק כשמצד אחד הוא כגובה יותר וחוששים שיפול בזריקה ויבא להביאו מרה"ר. **משנה** הנותן עירובו בבית שער אכסדרה או מרפסת אינו עירוב, ומי שדר שם אינו אוסר על האחרים, הנותן עירובו בבית החבן או בית הבקר ובית העצים ובית האוצרות הוא עירוב והדר שם אוסר ולר' יהודה אם יש שם תפיסת יד לבעה"ב אינו אוסר. **גמרא** רב יהודה בר רב שמואל בר שילת אומר שמה שכתוב דר שם אינו אוסר מי שנותן שם עירוב אינו עירוב חוץ מבית שער של יחיד שהדר שם אוסר, ובמקום שאמרו שלא מנחים עירוב ניתן להניח שם שיתוף חוץ מאויר של מבוי ולכאורה זה מדויק מהמשנה שנותן עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת אינו עירוב, ומשמע ששיתוף כן עושים שם, ויש לומר שרב ביהודה חידש לענין בית שער של יחיד ואויר מבוי שלא מדויק במשנה. וכן מוכח בברייתא שכתוב שהנותן עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת וחרו מבוי הוא עירוב, וא"כ מדובר לגבי שיתוף שמועיל, ואף ששיתוף במבוי עצמו אינו נשמו, יש לומר שמדובר בחצר שבמבוי, שמואל אומר שבני חבורה שהיו מסובים וקדש עליהם היום יכולים

ולמלאות אם היא פחות מג' לכותל, ולרשב"ג גם פחות מד' יכול למלאות, ומד' ויותר אין משלשל דלי למלאות, ואם מדובר באמת המים עצמה יהיה קשה לר' יוחנן שאין כרמלית פחות מד', אלא מדובר בגדירות של האמה והחלפין המוצאין לדאי אסור כמו שאמר ר' דמי בשם ר' יוחנן שמקום שאין בו ד' מותר לבני רה"ר ורה"י לכתף עליו אך לא יחליפו מרשות לרשות, אך יש לומר שר' יוחנן אסר רק ברשויות דאורייתא ולא החמיר בכרמלית, **עמוד ב'** אך מצאנו שר' יוחנן החמיר ברשויות דרבנן, לגבי כותל שרחב ד' טפחים כ"ב חצירות, שמעריבם בנפרד ואם היו בראשו פירות יכולים לעלות מב' הצדדים ולאכול עליו ואם נפרץ הכותל עד י' אמות מעריבים יחד או לחוד שהוא כפתח, ויותר מ' מעריבים יחד וכשאין בו ד' אמר רב שאורב ב' רשויות שולטת בו ולא יזיז בו אפילו מצאני נימא, ור' יוחנן מתיר העלות עליו מב' הצדדים לשיטתו שמקום שאין בו ד' מותר לבני רה"ר ורה"י לכתף עליו אך לא יחליפו ושם ר' רשויות דרבנן, ויש לומר שזה רק דעת זעירי בר' יוחנן, ולא יהיה קשה מדברי ר' יוחנן באמת המים לזעירי כי הוא יכול להעמיד כאן באמת המים עצמה, והוא יסבור שדברי רב דמי שאין כרמלית פחות מד' תלוים בעמלקות תנאים, ואין לומר שזה יהיה כחורי כרמלית שאמרו אביי ורב חיינא בני רב אבין שאין חורים לכרמלית, ורב אשי אומר שאפילו אם יש חורים לכרמלית זה רק בסמוכה ולא במופלגת, ורבינא ממעיד את מחלוקת רבין ורשב"ג כשעשה יציאות נוספות בפי האמה שלרבנן יש לבדוק רק בג' ויותר מג' זה פירצה, ולרשב"ג יש לבדוק. **משנה** גוזטרא שהיא מלאה מים לא מלאים ממנה בשבת לא מחיצה של י' טפחים מלמעלה או מלמטה, וגם בב' גוזטראות אחת מעל השניה אם עשו לעליונה ולא לתחתונה אסורים ללא עירוב. **גמרא** ר' חנינא בן עקיבא חולק על המשנה ולדעתו אם יש בגוזטרא ד' על ד' אמות יכול למלאות, ור' יוחנן אמר בשם ר' יוסי ב' זימרא שר' חנינא התיר רק בימה של טבריה כי יש לה אוננים וקרפיות ושאר מימות לא, ור' חנינא התיר ג' דברים לאנשי טבריה, שיותר למלאות מים מגוזטרא בשבת, ומותר לטמון בעצה שכתוב בברייתא שאם השכים להביא פסולת תבואה לטמון בה פירות, אם בגלל הטל שעליה, זה מכשיר הפירות לקבל טומאה, אך אם רצה לחסוך בזמן אינו מכשיר שאינו בכי יותן,

דף פח ואנשי טבריה שהם בעלי מלאכה פסולת התבואה עם הטל לא מכשירה את הפירות לקבל טומאה, ועוד התיר להם להתנגב באלונטית כמו שכתוב בברייתא שאדם יכול להתנגב ולהניח המגבת בחלון רק לא ימסור לבלנים כי חשודים הם לסחוט המים, ור"ש מתיר להביאה בידו לביתו. רבה בר רב הונא אומר שהתירו רק למלאות מהגוזטרא אך לא לשפוך דרכה, ורב שיזבי שאל שבעוקה התירו לשפוך למרות שממשיכים המים לרה"ר, ויש לחלק שבעוקה יתכן שנבלעים המים בקרקע, אך בגוזטרא לא כלים המים, וללשיבא בתרא, מותר גם לשפוך ואין לומר בגלל שזה דומה למה שהתירו בעוקה, שיתכן ששם התירו בגלל שכלים המים קודם שמיגיעים לרה"ר. רב אומר שבב' גוזטראות אסור ללא עירוב רק בסמוכה פחות מד', אך יותר מד' מותרת העליונה, והתחתונה אינה יכולה לאסור עליה דרך אור, ר' אבא שאל אמר שיש גזל רשויות בשבת וחורבה מחזיר לבעלים שלא ישתמש שם, ולכאורה זה סותר שאם מותר לגזול א"כ לא מחזירים בשבת, אלא יש לומר שכוונה שיש דין גזל רשויות בשבת ובגלל שחורבה מחזירה לבעלים אסור להשתמש בה, ולכאורה יש להוכיח ממה שאסורות בב' גוזטראות שהחורבה אינה חוזרת לבעלים, אך יתכן שמדובר שעשו מחיצה בשותפות, ומה שמותר לתחתונה אם עשו לה גם מחיצה כי היא מגלה דעתה שאינה רוצה עם העליונה. **משנה** חצר שהיא פחותה מד' אמות לא שופכים בה מים בשבת אלא א"כ עשו לה עוקה שמחזיקה כמות של סאתים עד הנקב, ובין אם העוקה מעבפים ובין אם היא בחוף אך אם היא בחוף צריך לעשות קימור ור"א בן יעקב אומר שמותר לשפוך לביב קמור ברה"ר אם יש בו ד' אמות, וחכמים אסורים לשפוך בביב אפילו בג' רחב ק' אמה, אך יכול לשפוך בג' עצמו ונשפך מאליו לביב, החצר והאכסדרה מצטרפים יחד לשיעור ד' אמות וכן אם יש שתי דיוטות אחת מול השניה והחלק עשו עוקה וחלק לא מי שעשה עוקה מותרים, ומי שלא עשה אסורים. **גמרא** לרבה השיעור הוא סאתים שאדם עשוי להסתפק בכמות של סאתים כל יום, ורוצה לזרף אותם תוך ד' אמות **עמוד ב'** ופחות מד' שופכים, ומותר רק אם עשו עוקה, ולרב זירא בדי' אמות כלים המים ופחות מכך לא, ואביי אומר שיש חילוק בין הטעמים בארוך וצר שיכול להבלע סאתים, אך לא מזלפים שם, ובמשה נאמר שחצר ואכסדרה מצטרפים ולאכאורה זה ראייה לרב זירא שיש שם שיעור בליעה ורב זירא מבאר לדעת רבה שהאכסדרה מקבילה לאורך החצר ולכן יש שיעור לזילוף, ואין להוכיח ממה שבחצר ללא ד' אמות לא שופכים בה, ולכאורה לר' זירא נגמרים המים עד שבאים לרה"ר, ורב זירא עמיד את זה כרבנן והמשנה כר"א בן יעקב ומבאר רבה שרב זירא העדיף להעמיד המשנה כר"א בן יעקב שקשה לו במשנה שכתוב חצר פחותה ומשמע שאם יש בה ד' מועיל אפילו ארוכה וצרה, ולא כתוב חצר שאינה ד' על ד', אך לכאורה אם בסיפא מוזכר דעת ר"א בן יעקב משמע שברישא זה לא כר"א בן יעקב, ויש לומר שכל המשנה כר"א או להוסיף בלשון המשנה חצר שהיא פחותה מד' ויש שופכים ואם יש בה ד' שופכים שר"א בן יעקב אמר שביב הקמור ד' אמות ברה"ר שופכים לתוכו מים בשבת. לדעת חנינא אין לשפוך אפילו בג' ק' אמה כי אין דרכו לבלוע אלא לקלח, וכל זה בימות החמה אך בימות הגשמים יכול לשפוך ולשנות, ומסביר רבא שמצד רצונו מעדיף לו שיבלעו במקומם, ואביי שואל ששופכים אסור למרות שהאדם מעדיף שיבלעו במקומם, ויש לחלק שבחורף אדם לא חושש לקלקול חצירו כי היא ממילא מקולקלת מהגשם, ואין לגזור שיאמרו צינורו של פלוני מקלח, כי כל הצינורות מקלחים בחורף, אך בשופכים יש לגזור. ר"י אומר שבבמות הגשמים עוקה של סאתים נותנים סאתים ושל סאה נותנים סאה, ובימות החמה בסאתים נותנים סאתים ובשל סאה לא נותנים לו כלל שחוששים שישפוך סאתים ובימות הגשמים אין לגזור כי

החצר ממילא מקולקלת ואם מצד שמא יאמרו צינורו מקלח ממילא כל הצינורות מקלחים, ואומר אביי שלפ"ז בימות הגשמים יכול לשפוך אפילו שיעור כור או כוריים. רבא אומר שבב' עליות אסור אפילו עירבו, ואביי אומר שם הסיבה היא משום ריבוי המים הרי שינוי שבין עוקה גיסטרא או בריכה ועריבה מותר לשפוך מים אף שהתמלאו מע"ש

דף פט אלא רבא אומר שהמשנה אסרה רק בלא עירבו ובעירבו מותרים, ומה שאסור בלא עירבו מבאר רב אשי שזה כדי שלא יבואו להביא מכלי הבית לחצר.

פרק כל גנות

משנה לר"מ כל גנות העיר נחשבות לרשות אחת, כשאין אחד גבוה או נמוך מחבירו י' טפחים, ולחכמים כל גג הוא רשות בפני עצמו ולר"ש גנות חצירות וקרפיות הם רשות אחת לכלים ששבתו בתוכם ולא לכלים ששבתו בבית. **גמרא** אביי ורב חנינא בני רב אבין ישבו עם אביי ואמרו שדברי חכמים מובנים שכמו שהדירים חלוקים למטה בבתיים כך הם חלוקים בגנות, אך ר"מ אינו מובן שאם הדירים חלוקים למעלה כלמטה א"כ מדוע הם רשות אחת ואם אינם חלוקים א"כ גם כשהגנות נמוכים או גבוהים י' יצטרפו, ואביי אמר שרב יצחק בר אבדימי אמר שר"מ סובר שאם מוצאים רשות חלוקה י' בתוך רה"י אסור לכתף עליו גזירה משום תל ברה"ר, ולכאורה לפ"ז יש להחמיר גם במכתשת או גיגית אמר אביי שר"מ החמיר רק בעמוד או אבני הריחיים כי אדם קובע להם מקום, ואמנם לגבי כותל שבי ב' חצירות אמר רב יהודה שלדעת ר"מ גגים הם רשות לעצמם וכן חצירות וקרפיות, ולכאורה כוונתו שמותר לטלטל דרך כותל ורב ששת אמר שכוונתו רק לענין הכנסה והוצאה דרך פתחים, דעת רב שחכמים אמרו שכל גג הוא רשות בפני עצמו מותר לטלטל בו רק בד' אמות כי הוא פרוץ לגג אחר, ולשמאל מותר לטלטל בכל הגג ובמחיצות הניכרות גם לרב מותר לטלטל בכלו, ונחלקו במחיצות שאינן ניכרות, שלרב לא אומרים גוד אסיק המחיצה התחתונה ולכן מותר לטלטל רק בד' אמות ולשמאל אומרים גוד אסיק ולכן מטלטלים בכלו, **עמוד ב'** ולכאורה יש לדייק מהמשנה שכל אחד רשות לעצמו, משמע שמותר לטלטל בכלו, ורב יבאר שהכוונה שלא יטלטל ב' אמות בגג זה וב' אמות בגג זה, אך ר"א אמר שכשהיא אצל רב שנו שאין מטלטלים אלא ד' אמות ואצל שמואל שנו שאין להם אלא גגם משמע שמותר לטלטל בכלו אך גם שם יש לבאר שלא יטלטל ב' אמות בגג זה וב' גג זה, ורב יוסף אמר שלא שמע שמועה זו אמר לו אביי שאמרת לנו את זה על הדין של גג גדול הסמוך לקטן שגדול מותר בטלטל וקטן אסור ואמרת לנו ששמואל אמר שזה רק כשיש דירים על גג זה וכן בגג זה שמחיצות של הגג הקטן נדרסות ואם אין דירים בשניהן מותר, נזכר רב יוסף ואמר שאני אמרתי שדוקא כשיש מחיצה לכל אחד שניתר הגדול בגיפופי המחיצה של הקטן אך הקטן פרוץ במילואו לגדול, וכשאין מחיצה עליהם שניהם אסורים, אמר אביי והרי אמרת דין דירים והשיב רב יוסף שדוקא כשיש מחיצה ראויה לדירה על זה וכן על זה שאז מותר הגדול בגיפופי מחיצת הקטן והקטן פרוץ במילואו לגדול אך אם יש מחיצה ראויה לדירה רק על הגדול ולא על הקטן מותר לבני הגדול להשתמש בקטן שכיון שבקטן לא עשו מחיצה בגגם סילקו עצמם מגגם, כמו שאמר ר"י שאם אחד עשה סולל לגג הותר בכל הגגים. שרק הוא גילה דעתו שרוצה בגגים וכולם לא הקפידו עליו. וכן אומר אביי שאם אחד עשה עליה לגגו ועשה לפניו דקה ד' מותר בכל הגגים, ואומר רבא שיש מקרה שהדקה אוסרת כשפתח לצד גינתו והניח הפתח לכיוון הגג סתום

דף צ שהתברר שהוא עשה לשמור הגינה וסילק עצמו מהגגים. רמי בר חמא הסתפק בב' אמות בגג וב' אמות בעמוד, אמר רבה שזה לא ספק כי זה ממש ככרמלית ורה"י, ורמי בר חמא מצעירותו לא עיין בזה אלא הספק היה בב' אמות בגג וב' אמות באכסדרה, האם אומרים שכיוון ששניהם אינם ראוים לדירה נחשבים רשות אחת, או שכמו שאסור מגג לגג כך אסור מגג לאכסדרה, ורב יבין בר אביי הסתפק בב' אמות בגג וב' אמות בחורבה, אמר רב כהנא שזה שאלת רמי בר חמא, אמר רב יבין שאל שאלתי שאילה מפי אחר, שאכסדרה לא ראויה לדירה ואילו חורבה ראויה לדירה וזה שאלה אחרת, אך אם היא ראויה לדירה יש לומר שהשאלה היא בדרך אם תמצו לומר, שאם נאמר שאכסדרה נקראת רשות אחרת כי אינה ראויה לדירה אך חורבה כן, או שנאמר שכרנע גם בחורבה אין דירים, לרב גגים שווים לדעת ר"מ וגג אחד לרבנן מותר לטלטל בכלו ולשמאל מותר רק בד' אמות, ומה שרב אמר לעיל שלרבנן מותר רק ד' אמות, מדובר שאין מחיצות ניכרות, אך כשהם ניכרות מותר בכלו, ושמואל התיר לעיל בכלו כי אין בו בית סאתים וכאן אסר כשיש בו בית סאתים כיון שהמחיצות של מוקף לדירה עשויות לחלק למטה ולא למעלה, וזה כקרפף שלא הוקף לדירה משטללים בו רק ד'. בספינה לרב מותר לטלטל בכלה שהרי יש בה מחיצות **עמוד ב'** ולשמאל מותר רק ד', שהמחיצות רק חוצצות שהמים לא יכנסו, ואינו מוקף לדירה. ורב חייא בר יוסף אמר לשמואל כמו מי ההלכה, אמר לו שההלכה כרב, ורב מודה שספינה שהפכה מטלטלים בה רק בד' אמות, ולכאורה אם כפה לגור תחתיה ודאי יתיר רב כגג יחידי אלא שהפכה כדי לשים בה זפת, רב אשי למד את מחלוקת רב ושמואל על ספינה, ורב אחא בר רבא למד את המחלוקת לענין אכסדרה בבקעה, שלרב מותר לטלטל בכלה ולשמאל מטלטלים רק בד' אמות, שלרב יש פי תקרה שירוד וסותם, ולשמאל לא אומרים פי תקרה יורד וסותם, ולרב ר"מ אסר לטלטל מגג לחצר גזירה משום תל ברה"ר, ולשמאל לרבנן לא מטלטלים מגג לקרפף, גזירה שמא יפחת הגג ולא יהיה מחיצה, ולא גוזרים גם מקרפף לקרפף שמא תפחת המחיצה כיוון שניכר שם אם נפחת, אך בגג לא יהיה ניכר אם יפחתו המחיצות מתחת, רב יהודה אומר שר"מ גגים רשות לעצמם וכן חצירות וכן קרפיות.